

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

01 august 2019

mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani

Instanţa compusă din:

preşedintele şedinţei, judecătorul
grefierul

Olga Ionaşcu

Olga Rotaru

cu participarea:

procurorului

apărătorului

Diana Beşleaga

Mihail Zero

examinând în şedinţă de judecată publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

*****, născut la *****, IDNP *****, cetăţean al Republicii Moldova, originar din localitatea Vălcineţ, raionul Ungheni, domiciliat în s. Vălcineţ, r-nul. Călăraşi, oficial neangajat în câmpul muncii, necăsătorit, fără persoane la întreţinere, studii medii incomplete, cu antecedentul penal stins prin împăcare în baza art. 186 Cod penal, la evidenţa medicului psiholog sau narcolog nu se află,

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.326 alin.(1), art. 326 alin.(1), 326 alin.(1) Cod Penal al RM, ulterior fiind recalificate acţiunile acestuia în baza art.art. 27, 190 alin.(1), art.art. 27, 190 alin.(1), art.art. 27, 190 alin.(1) Cod Penal al RM,

Cauza penală în privinţa cet. ***** a parvenit la Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani) la 04 martie 2019, primită în procedură la 04 martie 2019, sentinţa integrală pronunţată la 01 august 2019.

Procedura de citare legală executată.

a constatat:

*****, în perioada lunii ianuarie 2019, prin intermediul aplicaţiei „Messenger”, fiind contactat de către ***** pe contul „Per Mis”, pe care plasase anterior anunţul cu privire la acordarea ajutorului în obţinerea permisului de conduce susţinând că are influenţă asupra unor persoane publice din cadrul Secţiei calificare conducătorilor auto a DÎTCCA a Agenţiei Servicii Publice şi-i poate determina pe aceştia să acţioneze în vederea susţinerii probei practice şi eliberării permisului de conducere categoria „B”, a

pretins mijloace bănești în sumă de 300 euro, care conform ratei oficiale medii de schimb stabilite de BNM pentru acea perioadă constituia 5885,31 lei.

Astfel, inculpatului ***** i se impută că prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea de trafic de influență, caracterizată prin pretinderea personal de bani, pentru sine de către persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru al face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, infracțiune prevăzută la art. 326 alin. (1) din Codul penal.

Tot el, ***** la 21 ianuarie 2019, ora 17:00, aflându-se pe b-dul Ștefan cel Mare, mun. Chișinău, în apropierea restaurantului „Macdonalds”, susținând că are influență asupra unor persoane publice din cadrul Secției calificare a conducătorilor auto a DÎTCCA Agenției Servicii Publice și-i poate determina pe aceștia să acționeze în vederea susținerii probelor teoretice și practice cu eliberarea permisului de conducere de categoria „B”, a pretins de la Cheptenari Natalia mijloace bănești în sumă de 400 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie 7820,44 lei.

Ulterior, la 25 ianuarie 2019, la solicitarea lui ***** , Cheptenari Natalia i-a transmis o parte din banii preținși în sumă de 200 euro, care la solicitarea ultimului au fost schimbați în 3860 lei și depuși pe contul său deschis la BC „Moldindconbank” SA cu nr. *****.

Astfel, inculpatului ***** i se impută că prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea de trafic de influență, caracterizată prin pretinderea personal de bani, pentru sine de către persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru al face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, infracțiune prevăzută la art. 326 alin. (1) din Codul penal.

Tot el, Matei Vasile Vasile la 18 ianuarie 2019, prin intermediul aplicației „Messenger” fiind contactat de către Artin Dina pe contul „Per Mis”, pe care anterior a plasat anunțul cu privire la acordarea ajutorului în obținerea permisului de conducere, susținând că are influență asupra unor persoane publice din cadrul Secției calificare a conducătorilor auto a DÎTCCA Agenției Servicii Publice și-i poate determina pe aceștia să acționeze în vederea susținerii probei practice și eliberării permisului de conducere de categoria „B”, a pretins mijloace bănești în sumă de 300 euro, care conform ratei oficiale medii de schimb stabilite de BNM pentru acea dată constituia 5868,15 lei.

Astfel, inculpatului ***** i se impută că prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea de trafic de influență, caracterizată prin pretinderea personal de bani, pentru sine de către persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru al face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, infracțiune prevăzută la art. 326 alin. (1) din Codul penal.

Potrivit art. 325 Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod.

La caz, procurorul prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu a înaintat învinuirea lui Matei Vasile în baza art. 326 alin. (1), art. 326 alin. (1), art. 326 alin. (1) din Codul penal. Ulterior, în cadrul cercetării judecatorești acuzatorul de stat, Diana Beșleaga până la retragerea instanței în camera de eliberare, prin ordonanța din 17 iulie 2019, a recalificat încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului din art. 326 alin. (1), art. 326 alin. (1), art. 326 alin. (1) din Codul penal în art. art. 27, 190 alin. (1), art. art. 27, 190 alin. (1), art. art. 27, 190 alin. (1) din Codul penal.

În ședința de judecată acuzatorul de stat, procurorul Diana Beșleaga, considerând că vinovăția inculpatului a fost dovedită pe deplin, a solicitat de al recunoaște inculpatul Matei Vasile vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 190 alin. (1) din Codul penal (legată de tentativa de dobândire ilicită a bunurilor cet. *****) și ai aplica în baza acestei norme o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 ani și 9 luni; de al recunoaște inculpatul Matei Vasile vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 190 alin. (1) din Codul penal (legată de tentativa de dobândire ilicită a bunurilor cet. Cheptenari Natalia) și ai aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 2 luni; de al recunoaște inculpatul Matei Vasile vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 190 alin. (1) din Codul penal (legată de tentativa de dobândire ilicită a bunurilor cet. Artin Dina) și ai aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani; iar prin aplicarea prevederilor art. 84 din Codul penal, a-i stabili lui Matei Vasile, prin cumul total de pedepse, o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 6 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; în temeiul prevederilor art. 90 din Codul penal a suspenda condiționat executarea pedepsei închisorii pe un termen de probă de 3 ani. Privitor la corpurile delictelor: purtătorul material de informații cu numărul de identificare DGAO a CNA 1105/19, pe care au fost transcrise convorbirile telefonice interceptate și înregistrate, apreciate drept pertinente pentru cauza penală 2019970024; înregistrările foto/video ridicate de la BC „Moldindcombank” SA înscrise pe un CD-R de model „BARGES”; informația extrasă de pe site-ul web contul, înscrise pe un CD-R de model „BARGES”; bon de plată nr. 21 din 25 ianuarie 2019; bon de suplینire a cardului din 25 ianuarie 2019; rulajul bancar din 13 februarie 2019; copiile autentificate ale dosarului cu referire la deschiderea cardului; card bancar nr. ***** - de lăsat la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării acesteia. Totodată, în conformitate cu prevederile art. art. 227 - 229 CPP, a solicitat acuzatorul de stat, încasarea în folosul statului de la inculpatul Matei Vasile cheltuielile judiciare suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal în sumă totală de 6734 lei, indicate în informația la cauza penală.

Apărătorul inculpatului *****, avocatul Mihail Zero în ședința de judecată a indicat că reieșind din actul de învinuire precum și rechizitoriu întocmit de către acuzatorul de stat rezultă că, inculpatul ***** este învinuit de comiterea unei infracțiuni ușoare, mai mult ca atât de tentativa comiterii intenționate a infracțiunii de escrocherie prevăzute la art. 190 alin.(1) Cod penal. În acest sens, a menționat faptul că, inițial lui ***** fiindu-i adusă învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 326 alin.(1) Cod penal, acesta atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul instanței de judecată nu și-a recunoscut vinovăția, însă, în pofida acestui fapt Matei Vasile a colaborat cu organul

de urmărire penală, în vederea constatării tuturor circumstanțelor de fapt, pentru desfășurarea corectă și legală a cauzei penale. Or, specifică că la acțiunea de înaintarea a învinuirii, învinuitul Matei Vasile a recunoscut fapta încriminată, însă nu și calificarea abordată de acuzatorul de stat, fapt care a fost ignorat de organul de urmărire penală, fiind astfel, plasat în arest preventiv pentru comiterea presupusei infracțiuni de trafic de influență, după care, organul de urmărire penală în urma cercetării judecătorești să-și modifice învinuirea, recunoscând, astfel, un neprofesionalism juridic, în urma cărui un cetățean a fost nevoit să stea în arest preventiv timp de 6 luni, pentru tentativa de săvârșire a unei infracțiuni ușoare. Atrage atenția că, indiferent de persoana inculpatului, de concepțiile sale morale, de faptul că mai are pe rolul instanței de judecată 3 cauze penale în care este învinuit de comiterea iarăși a unor infracțiuni ușoare, este inadmisibil să fie plasat în arest preventiv pe un termen de 6 luni, or, acest fapt nemijlocit încalcă dreptul la libertatea persoanei, drept consfințit în legea supremă a statului. Totodată, consideră că instanța de fond urmează să ia în calcul și faptul că, din cauza încălcărilor procedurale ale organului de urmărire penală, inculpatul Matei Vasile a fost privat de dreptul său procedural, în cazul calificării corecte a acțiunilor sale, de a beneficia de reducerea cu o treime din limitele pedepsei stabilite de infracțiunea de escrocherie, adică de a examina cauza în procedură simplificată, iar la stabilirea pedepsei instanța de judecată urmează să ia în calcul și careva circumstanțe atenuante și anume, inculpatul a contribuit activ la mersul cauzei penale, a recunoscut vina în comiterea infracțiunii de escrocherie, fapt consemnat chiar în procesul-verbal de audiere a învinuitului, acesta nu are careva antecedente penale, precum și nu în ultimul rând faptul că, s-a aflat în custodia statului termen de 6 luni, în arest preventiv. Astfel, pretinde aplicarea inculpatului Matei Vasile în calitate de pedeapsa principală munca neremunerată în folosul comunității în mărime de 140 ore, cu eliberarea ultimului imediat din sala de judecată.

Inculpatul ***** în cadrul ședinței de judecată a declarat că din luna noiembrie 2018, având probleme cu picioare, stătea doar la pat în casă, între timp, neavând ocupație, însă având nevoie de bani, i-a venit această idee de a plasa un anunț în rețelele de socializare, precum că poate acorda ajutor la perfectarea permisului de conducere, contra unei sume de bani. Relevă că a deschis un site pe „Facebook”, unde a plasat un anunț, cu textul precum că poate acorda ajutor în eliberarea permiselor de conducere. Notează că în cauza dată sunt doar două părți vătămate cărora dorește să întoarcă banii, regretă foarte mult de cele întâmplate și promite că pe viitor nu va comite infracțiuni. Semnalează că recunoaște faptele încriminate și consideră că acestea urmau a fi calificate juridic conform art.190 alin.(1) și nu în baza art. 326 Cod penal. Insistă că nu a cunoscut și nici nu cunoaște vreo persoană din cadrul ÎS „CRIS „Registru” sau Agenția Servicii Publice, care ar putea fi influențată de el, inclusiv nu cunoaște nici o instituție publică care perfectează permise de conducere. Subliniază precum că contul „Per Mis” de pe „Facebook” a fost creat de el persoanl. Relevă că din momentul de când a făcut contul s-au adresat mai multe persoane, însă mulți înțelegeau că nu este adevărată oferta și îl blocau, spuneau că costă mult mai mult și este greu de găsit.

Ascultând opiniile participanților la proces, analizând cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței,

veridicității și coroborării lor, instanța de judecată ajunge la concluzia că vinovăția inculpatului ***** de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 27, 190 alin.(1), 27, 190 alin.(1) și 27, 190 alin.(1) Cod penal este pe deplin dovedită prin probele administrate, prin declarațiile martorilor, precum și de materialele dosarului cercetate în ședința instanței de judecată.

Înainte de a ajunge la concluzia menționată, instanța de judecată a studiat și analizat minuțios probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, și anume:

1. Martorul *****, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că, la data de 02 ianuarie 2019, ieșind la serviciu după sărbătorile de iarnă, a primit din dispeceratul INI-ului materialul înregistrat în Registrul 2, referitor la o petiție parvenită la Inspectoratul General al Poliției pe aplicația Viber – „Idea ta contează”. Indică că primind spre examinare petiția în cauză, înainte de a purcede la examinarea acesteia a decis să vadă dacă se adevăresc faptele descrise în petiție. Menționează că nici cu petiționara, nici cu persoana care propunea ajutor la obținerea permisului de conducere nu a făcut legătură. Susține că luând informația de ajutor la obținerea permisului de conducere apărut pe rețele de socializare, de pe cont „Facebook” a intrat în contul „Permis” cum era indicat în petiție și a scris mesaj precum că are nevoie de ajutor la obținerea permisului la disciplina practică, la ce din memorie, proprietarul contului i-a răspuns că poate acorda un asemenea ajutor și va costa 300 euro. La răspunsul acestuia a întrebat dacă este garantat ajutorul din partea lui, ultimul i-a comunicat că garanția este de 100%. Notează că din conținutul mesajelor primite a făcut concluzie că persoana dată are influență asupra angajaților Agenției Servicii Publice, și dat fiind faptul că angajații acesteia sunt monitorizați și sunt în competența CNA a depus raport motivat pentru a expedia petiția împreună cu corespondența printată și anexată la materiale către CNA, având în vedere că este competența acestora.

2. Martorul Cheptanari Natalia, care fiind audiată în cadrul ședinței de judecată a declarat că, pe inculpatul Matei Vasle Vasile l-a văzut o singură dată, pentru a afla despre procurarea permisului de conducere. Menționează că despre faptul că acesta acordă ajutor la perfectarea permisului a aflat de pe rețeaua de socializare „Facebook”. Relevă că i-a scris prin „Facebook”, apoi l-a telefonat, după care ei s-au întâlnit. La întâlnire, afirmă că acesta i-a explicat procedura cum totul se petrece, ce acte trebuie să îi transmită, cât va fi costul, or, inițial a fost 500 euro, apoi s-a transformat în 400 euro. Remarcă că i s-a spus să dea inițial jumătate de sumă și ca garanție el va transmite fotografia pașaportului său și video cy înregistrare unde el spune că a luat acești bani de la ea cu titlu de împrumut până la o zi anumită, însă cum au fost transferați banii a dispărut și de pe „Viber” și telefonul a fost deconectat. Susține că a transferat prima sumă de bani prin bancomat în mărime de 200 euro. A mai indicat că a finisat școala auto și în momentul când a contactat inculpatul, deja era înscrisă la examen. Specifică că în discuție, l-a întrebat pe inculpat despre procedura, la ce ultimul i-a răspuns că trebuie să se apropie la Agenția Servicii Publice, unde o să vină o persoană care și o să rezolve totul. Precizează că prejudiciul nu i-a fost restituit, după care a decis să se adreseze la Centrul Național Anticorupție. Mai indică că banii în sumă de 200 euro erau acordați de CNA.

3. Martorul Artin Dina, care fiind audiată în cadrul ședinței de judecată a declarat că, în anul acesta în lunile ianuarie, februarie navigând pe internet a văzut câteva grupuri de pe „Facebook” în vederea acordării ajutorului în eliberarea permisului de conducere. Menționează că inculpatul a întrebat-o dacă a dat examen la Agenția Servicii Publice, căruia i-a zis că nu a mers la examen din motive personale. Explică că persoana dată i-a spus că pentru a o ajuta să facă permisul trebuia să achite inițial 300 euro, în două rate. Afirmă că acesta i-a dat un cod bancar, pe care urma să facă transfer și în durata de trei săptămâni trebuia să achite cealaltă sumă și să primească permisul de conducere. Ca garanția că o să fie făcut permisul a servit un audio sau video, nu își amintește precis, prin care acesta spunea că ia cu împrumut o rată de la dânsa. Cu referire la susținerea examenului, a indicat că urma să se adreseze la Agenția Servicii Publice și să ridice permisul, fără ca să susțină careva examene. Relevă că i s-a părut suspect pentru că plasarea pe rețelele de socializare, așa informații nu ar fi atât de corect. Ulterior, pe faptul dat s-a adresat cu o plângere la Centrul Național Anticorupție.

4. Înregistrările audio, audiate în cadrul ședinței de judecată prin intermediul specialistului, și stenogramele conform procesului-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație din 21 februarie 2019 - interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice purtate de către Matei Vasile cu alte persoane, de la telefonul cu nr. 069730390, în perioada de timp autorizată, înscrise pe CD-R cu număr de inventar a DGAO a CNA 1105/19, apreciate drept pertinente pentru cauza penală 2019970024;

5. Înregistrările foto/video ridicate de la BC „Moldindcombank” SA prin procesul verbal de ridicare din 15 februarie 2019, înscrise pe un CD-R de model „BARGES și vizualizate în cadrul ședinței de judecată prin intermediul specialistului;

6. Înregistrările cu informația extrasă în cadrul examinării saitului web contul „ArtinDina”, înscrise pe un CD-R de model „BARGES”;

7. Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 15 din 22 ianuarie 2019;

8. Bonurile de plată și suplinire a cardului ridicate de la Cheptenari Natalia conform procesului-verbal de ridicare din 28 ianuarie 2019 și examinate potrivit procesului-verbal de examinare din 13 februarie 2019, după cum urmează:

- bon de plată nr. 21 din 25 ianuarie 2019 - (1 filă-original);

- bon de suplinire a cardului din 25 ianuarie 2019 - (1 file-original);

9. Copiile autentificate din dosarul juridic și rulajul contului de card nr. ***** ridicate de la BC „Moldindcombank” SA conform procesului-verbal de ridicare din 15 februarie 2019 și examinate potrivit procesului-verbal de examinare din 19 februarie 2019, după cum urmează:

- chitanța nr. 80825182892627 din 23 august 2018 - (1 file-original);

- cererea nr. 80725632018346, cu privire la deschidere a contului de card - (1 file-copie);

- copia buletinului de identitate pe numele lui Matei Vasile - (1 file-copie);

- chestionarul pentru persoana fizică ***** - (1 file-copie);

- extrasul de cont din 13 februarie 2019, pe cardul nr. 557484*****4002 -(2 file-copie);

10. Cardul bancar eliberat de BC „Moldindcombank” SA pe numele lui Matei Vasile cu nr. *****.

11. Procesul-verbal de consemnare a denunțului cet. Artin Dina din 23 ianuarie 2019;

12. Procesul-verbal din 25 ianuarie 2019, de examinare și transmitere a mijloacelor bănești în sumă de 200 euro cet. Cheptenari Natalia sub controlul CNA;

13. Procesul-verbal de cercetare din 25 ianuarie 2019 a site-ului web de tip rețea de socializare contul facebook cu denumirea „ArtinDina” și mesageria cu contul „Per Mis”;

14. Procesul-verbal de examinare din 13 februarie 2019 a bonurilor de plată și suplimentare a contului, ridicate de la Cheptenari Natalia prin procesul-verbal de ridicare din 28 ianuarie 2019;

15. Procesul-verbal din 19 februarie 2019, de examinare a actelor și înregistrărilor foto/video, ridicate de la BC „Moldindcombank” SA, conform procesului-verbal de ridicare din 15 februarie 2019, cu referire la contul de card nr. ***** deschis pe numele lui Matei Vasile;

16. Procesul-verbal de examinare din 26 februarie 2019 a cardului bancar nr. *****, deschis la BC „Moldindcombank” SA pe numele lui Matei Vasile, ridicat de la Matei Vasile în cadrul percheziției corporale efectuate la reținerea din 18 februarie 2019;

17. Procesul-verbal privind consemnarea rezultatelor obținute la realizarea măsurii speciale de investigații - interceptarea și înregistrarea comunicărilor de la numărul de telefon 069730390 utilizat de Matei Vasile în perioada 22 ianuarie 2019 – 20 februarie 2019, stenogramele (Anexele nr.1 - nr.21) convorbirilor purtate de Matei Vasile cu Cheptenari Natalia, precum și cu alte persoane, ce corespund mesajelor text și fișierelor audio ce redau convorbirile respective.

În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art.8 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Potrivit art.6 alin.(1) din Cod penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Conform art.99 alin.(2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către instanța de judecată.

În conformitate cu prevederile art.384 alin.(1) și (4) CPP, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Instanța de judecată reține că potrivit art.27 Cod penal al RM, se consideră tentativă de infracțiune acțiunea sau inacțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre

săvârșirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.

Cu referire la învinuirea lui ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) din Codul penal, instanța de judecată reține că potrivit art.51 alin.(1) Cod Penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Art.52 alin.(1) Cod penal, stipulează că se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

În corespundere cu art.113 alin.(2) din Codul penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

La caz, instanța constată că din probele administrate la faza de urmărire penală și susținute în cadrul ședinței de judecată, rezultă incontestabil că ***** în perioada lunii ianuarie anul 2019, prin intermediul aplicat „Messenger” fiind contactat de către ***** pe contul „Per Mis”, pe care plasase anterior anunțul cu privire la acordarea ajutorului în obținerea permisului de conduce susținând că are influență asupra unor persoane publice din cadrul Secției calificare conducătorilor auto a DÎTCCA a Agenției Servicii Publice și-i poate determina pe aceștia să acționeze în vederea susținerii probei practice și eliberării permisului de conducere categoria „B”, a pretins mijloace bănești în sumă de 300 euro, care conform ratei oficiale medii de schimb stabilite de BNM pentru acea perioadă constituia 5885,31 lei.

Tot el, Matei Vasile la 21 ianuarie 2019, ora 17:00, aflându-se pe b-dul Ștefan cel Mare, mun. Chișinău, în apropierea restaurantului „Macdonalds”, susținând că are influență asupra unor persoane publice din cadrul Secției calificare a conducătorilor auto a DÎTCCA Agenției Servicii Publice și-i poate determina pe aceștia să acționeze în vederea susținerii probelor teoretice și practice cu eliberarea permisului de conducere de categoria „B”, a pretins de la Cheptenari Natalia mijloace bănești în sumă de 400 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie 7820,44 lei.

Ulterior la 25 ianuarie 2019, la solicitarea lui ***** , Cheptenari Natalia i-a transmis o parte din banii preținși în sumă de 200 euro, care la solicitarea ultimului au fost schimbați în 3860 lei și depuși pe contul său deschis la BC „Moldindconbank” SA cu nr. *****.

Tot el, Matei Vasile la 18 ianuarie 2019, prin intermediul aplicației „Messenger” fiind contactat de către Artin Dina pe contul „Per Mis”, pe care anterior a plasat anunțul cu privire la acordarea ajutorului în obținerea permisului de conducere, susținând că are influență asupra unor persoane publice din cadrul Secției calificare a conducătorilor auto a DÎTCCA Agenției Servicii Publice și-i poate determina pe aceștia să acționeze în vederea susținerii probei practice și eliberării permisului de conducere de categoria „B”, a pretins mijloace bănești în sumă de 300 euro, care conform ratei oficiale medii de schimb stabilite de BNM pentru acea dată constituia 5868,15 lei.

Astfel, organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui Matei Vasile în baza art. 326 alin. (1), art. 326 alin. (1), art. 326 alin. (1) Cod penal al RM, după semnele calificative - pretinderea personal de bani, pentru sine de către persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru al face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Ulterior, în cadrul ședinței de judecată, până la retragerea instanței în camera de deliberare, acuzatorul de stat, Diana Beșleaga, prin ordonanță de punere sub învinuire din 17 iulie 2019, a recalificat acțiunile inculpatului din art. 326 alin. (1), art. 326 alin. (1), art. 326 alin. (1) Cod penal al RM în art.art. 27, 190 alin. (1), art.art. 27, 190 alin. (1), art.art. 27, 190 alin. (1) din Codul penal al RM.

Reieșind din prevederile art. 325 Cod de procedură penală a RM, instanța de judecată examinează cauza doar în privința persoanei puse sub învinuire și doar în limitele învinuirii formulate, or modificarea învinuirii în instanța de judecată este admisă dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare.

Instanța de judecată subliniază că în ședința de judecată din 17 iulie 2019 inculpatul și avocatul acestuia au declarat că sunt de acord cu poziția procurorului în ceea ce privește recalificarea acțiunilor lui Matei Vasile în baza art. art. 27, 190 alin. (1), art. art. 27, 190 alin. (1), art. art. 27, 190 alin. (1) din Codul penal al RM în contextul învinuirii înaintate în baza art. 326 alin. (1), art. 326 alin. (1), art. 326 alin. (1) Cod penal al RM.

În asemenea circumstanțe, instanța constată că prin modificarea învinuirii nu s-a agravat situația inculpatului, urmând să se expună în limitele ultimei învinuirii formulate.

Instanța notează că prin Legea nr.179 din 26 iulie 2018, în vigoare din data de 17 august 2018, a fost adoptată o nouă redacție a alin. (1) art. 190 Cod penal „Escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile...”.

Din conținutul prevederilor legale sus-menționate, reiese că legislatorul a concretizat fapta și consecințele prejudiciabile prin care se comite infracțiunea de escrocherie: dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane care a cauzat daune considerabile. Mai mult, legislatorul a adoptat un concept mai concret a metodelor prin care se comite dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, în cazul escrocheriei: a) Prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, b) Prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca mincinoasă a unei fapte adevărate: ambele modalități fiind îndreptate: în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă

încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile, or, metodele de comitere a escrocheriei, incriminate în redacția veche a alin.(1) art. 190 Cod penal: înșelăciunea sau abuzul de încredere erau prea generale.

Astfel, instanța de judecată consideră că prin modificările legislative ale art. 190 Cod penal, citate supra, legislatorul n-a dezincriminat escrocheria, n-a schimbat conceptul escrocheriei sau conținutul ei, dar a înlocuit sintagmele prea generale, cum erau înșelăciunea sau abuzul de încredere, cu fapte prejudiciabile, metode și mijloace de comitere a escrocheriei mai concrete, mai clare.

Înșelăciunea, în oricare din variantele sale, este o infracțiune contra patrimoniului, constând în înșelarea încrederii participanților la raporturile juridice patrimoniale, fapt absolut intolerabil în cadrul acestora. În toate sistemele de drept înșelăciunea ori escrocheria este o faptă incriminată și sever sancționată. Scopul acestei reglementări este acela de a-i proteja pe cei ce își exercită cu bună-credință drepturile și libertățile economice, comerciale, inclusiv pe cele contractuale. Nu poate fi confundată infracțiunea de înșelăciune cu neexecutarea unei obligații contractuale. Fapta nu constituie infracțiune dacă această condiție nu este îndeplinită, iar acest aspect îl stabilește numai instanța de judecată prin sentința sau decizia pe care o pronunță în cauza penală respectiva cu privire la infracțiunea de escrocherie, prevăzută de art. 190 Codul penal, și nu de către instanța civilă.

Instanța reține că Curtea Constituțională a constatat că practica aplicării art.190 Codul penal în varianta anterioară implica o interpretare extensivă. Și în pct.23 al Deciziei Curții Constituționale din 15 noiembrie 2018 se indică: „Astfel, Curtea admite că prin noua redacție a articolului 190 alin. (1) din Codul penal a fost detaliată latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie, legislatorul urmărind scopul eliminării acestei interpretări extensive defavorabile”.

Deci, din contra, noua redacție a art.190 Codul penal nu dezincriminează acțiunile de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, dar le concretizează în scopul evitării unor interpretări extensive defavorabile.

Instanța de judecată ține să releve dispozițiile doctrinare ce vizează infracțiunea de escrocherie, în condițiile în care în hotărârea Schimanek vs Austria din 01 februarie 2000, Curtea Europeană a reținut că jurisprudența și doctrina juridică au dezvoltat criterii suplimentare care au făcut legea aplicabilă suficient de accesibilă și previzibilă. Așadar, rezultă că pot contribui la aplicarea previzibilă a unei norme penale atât practica judiciară, cât și doctrina juridică. Poziția dată este susținută inclusiv în decizia Curții Constituționale cu nr.36 din 19 aprilie 2018 (a se vedea pct.31).

Potrivit actului de învinuire, inculpatului Matei Vasile i se incriminează comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 190 alin. (1) din Codul penal și anume, tentativa de escrocherie, (în trei epizoade) adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul sau anulabil, care a produs daune considerabile, care din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.

Instanța de judecată reține că potrivit art.27 Cod penal al RM, se consideră tentativă de infracțiune acțiunea sau inacțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.

Reieșind din componența de infracțiune mai sus citată, *obiectul juridic* al acesteia are un caracter complex: obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la alin.(4) art.190 Cod Penal al RM are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în inducerea în eroare și prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința actului juridic anulabil ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv al cărui mărime se situează în limita care depășește 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin Hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei și care sunt considerate proporții mari; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

În art.190 Cod Penal, noțiunea „dobândire ilicită” are sensul autentic de „sustragere”. Nu există nici un temei de a afirma că escrocheria nu este o infracțiune săvârșită prin sustragere.

Prin intermediul inducerii în eroare făptuitorul exercită o influențare psihică asupra conștiinței și voinței victimei care, ca și cum cedând bunurile sale făptuitorului, presupune în mod eronat că ultimul este îndreptățit a le lua. În astfel de situații nu se pune la îndoială că se lezează libertatea manifestării de voință, concretizată în facultatea persoanei de a adopta, în mod nestingherit, decizii privind dispunerea de bunurile care se află în posesia sa. Deși, în aparență, victima își transmite bunurile benevol către făptuitor, aceasta nu este decât o “prezentare scenică” făcută cu scopul de a demonstra celor din urmă (deseori, inclusiv “martorilor oculari” care fac parte din același grup infracțional) caracterul “legitim” al tranzacției efectuate.

Subsecvent, instanța de judecată mai reține că infracțiunea de escrocherie este o infracțiune materială, aceasta fiind consumată în momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

Latura subiectivă a acestei infracțiuni se caracterizează prin vinovăție sub forma intenției directe. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

Legiuitorul indică că în cazul infracțiunii specificate la art.190 Cod penal al RM, prezența scopului de sustragere o demonstrează următoarele circumstanțe: 1) situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care-și asumă angajamentul la momentul încheierii tranzacției; 2) lipsa de fundamentare economică și caracterul irealizabil al angajamentului asumat; 3) lipsa unei activități aducătoare de beneficii, îndreptate spre încasarea mijloacelor bănești necesare onorării angajamentului; 4) achitarea veniturilor

către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; 5) prezentarea, la încheierea tranzacției, din numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane, de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.

În continuare, în planul laturii subiective instanța de judecată reține că din probatoriul cercetat în cadrul ședinței de judecată rezultă cu certitudine că inculpatul ***** a acționat cu intenție directă, or încă la momentul intrării în stăpânirea mijloacelor bănești, a urmărit scopul de a le sustrage, și nu avea angajamentul să-și onoreze angajamentul asumat.

Subiectul este persoana fizică, responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani.

Instanța de judecată, ajunge la ferma convingere privind prezența în acțiunile inculpatului ***** a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate, lipsind careva probe contrare învinuirii înaintate.

În ședința de judecată inculpatul a susținut că nu a avut scopul de a influența careva persoane cu funcție de răspundere din cadrul Agenției Servicii Publice, a acționat de sinestătător fără careva complici în vederea obținerii mijloacelor financiare.

Astfel, reieșind din cele menționate, instanța de judecată consideră corect au fost reîncadrate de către acuzatorul de stat acțiunile inculpatului ***** în baza art. art. 27, 190 alin. (1), art. art. 27, 190 alin. (1), art. art. 27, 190 alin. (1) din Codul penal și anume, tentativa de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul sau anulabil, care a produs daune considerabile, care din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.

Circumstanțe care ar determina liberarea de răspundere penală a inculpatului în cauza penală respectivă nu au fost stabilite.

În speță, instanța reține că latura subiectivă a fost dovedită prin probele acuzării enumerate mai sus, intenția directă de a dobândi ilicit bunurile altei persoane prin inducerea în eroare a persoanei prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, este prezentă, iar subiectul infracțiunii întrunește condițiile stipulate la art. 21 Cod Penal.

Prin urmare, inculpatul ***** urmează a fi recunoscut vinovat și tras la răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 190 alin. (1), art. art. 27, 190 alin. (1), art. art. 27, 190 alin. (1) Cod penal al RM.

Privitor la gravitatea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (1) Codul penal săvârșită de către inculpatul instanța, prin prisma art. 16 alin. (3) Cod penal al RM, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Circumstanțe agravante prevăzute de art.77 Cod penal al RM, instanța nu a reținut.

Succesiv, ținând cont de circumstanțele cauzei în care este învinuit inculpatul ***** , instanța a constatat circumstanțe care atenuează răspunderea inculpatei și conform art. 76 alin. (1) lit. a), b), c), f) alin. (2) Cod penal, consideră ca circumstanțe atenuante, săvârșirea de către inculpatul ***** pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave,

în timp ce avea vârsta sub 21 ani, or, potrivit materialelor cauzei la data de 21 ianuarie 2019, inculpatul ***** avea vârsta de 18 de ani. La fel, după cum rezultă din declarațiile inculpatului, săvârșirea infracțiunii de escrocherie a fost generată de situația materială precară în care se afla. Totodată, în calitate de circumstanțe atenuante, instanța reține și contribuirea activă a inculpatului la descoperirea infracțiunii, cât și căința sinceră, nefiind de acord inițial doar cu învinuirea formulată de acuzator de stat.

Potrivit art.61 alin.(1) și (2) din Codul penal al RM, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 alin. (1) și (2) din Cod penal al RM, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Se reține că fapta incriminată de art. 190 alin. (1) Cod penal, se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

În temeiul art.70 alin.(3¹) Cod penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.

Astfel, aplicând prevederile generale înaintea celor particulare, instanța de judecată apreciază că în speță, inculpatul Matei Vasile beneficiază de o reducere a

maximului pedepsei cu 1/3. Respectiv, maximul pedepsei în speța dată nu va depăși 2 ani (3 ani – 1/3 din 3 ani).

Totodată, este de subliniat că inculpata Matei Vasile a săvârșit tentativa de infracțiune prevăzută de art.190 alin.(1) Cod penal al RM, iar în temeiul art. 81 alin. (3) Cod penal al RM, mărirea pedepsei pentru tentativă de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată, ceea ce nu va depăși 2 ani și 3 luni închisoare.

Se reține că un rol primordial în aprecierea stabilirii și aplicării pedepsei, îl are pericolul social al faptei, sens în care valorile ocrotite de legea penală prin incriminarea faptelor trebuie evidențiate atât pentru restabilirea ordinii de drept, cât și pentru educarea inculpaților.

Astfel, având în vedere circumstanțele cauzei stabilite mai sus, conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în prevederile art.61 alin.(2) Cod penal al RM, reieșind din conduita inculpatului Matei Vasile, din noile limite ale pedepsei principale cu închisoare determinate prin punerea în valoare a prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal, coroborat cu art. art. 27, 190 alin. (1), art. art. 27, 190 alin. (1), art. art. 27, 190 alin. (1) din Codul penal al RM, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului *****, este echitabilă aplicarea următoarelor pedepse:

- Pentru infracțiunea prevăzută de art.art. 27, 190 alin. (1) din Codul penal al RM (legată de tentativa de dobândire ilicită a bunurilor cet. *****) și ai aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termende 1 an și 6 luni;

- Pentru infracțiunea prevăzută de art.art. 27, 190 alin. (1) din Codul penal al RM (legată de tentativa de dobândire ilicită a bunurilor cet. Cheptenari Natalia) și ai aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termende 1 an și 6 luni;

- Pentru infracțiunea prevăzută de art.art. 27, 190 alin. (1) din Codul penal al RM (legată de tentativa de dobândire ilicită a bunurilor cet. Artin Dina) și ai aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termende 1 an.

Conform prevederilor art. 84 alin (1) Cod penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani și a persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multe infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră.

În circumstanțele descrise, luând în considerație norma legală enunțată, deoarece inculpatul ***** a comis o infracțiune prevăzută la art.art. 27, 190 alin. (1), art. art. 27, 190 alin. (1), art. art. 27, 190 alin. (1) din Codul penal al RM, prin concurs real, fără a fi condamnat pentru vreuna din ele, instanța de judecată cu referire la prevederile art.84

alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate sub formă de închisoare, consideră necesar de a-i stabili lui ***** o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu ispășirea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art.90 alin.(1), (2) și (6) Cod penal al RM dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. Perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă se stabilește de instanța de judecată în limitele de la 1 an la 5 ani. Aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îl poate obliga pe condamnat: a) să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent; b) să nu frecventeze anumite locuri; c) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie sau de boală venerică; c1) să participe la un program special de tratament sau de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent; d) să acorde o susținere materială familiei victimei; e) să repare daunele cauzate în termenul stabilit de instanță; f) să participe la programe probaționale; g) să presteze muncă neremunerată în folosul comunității; h) să fie supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni.

Având în vedere termenul pedepsei cu închisoarea stabilite inculpatului ***** ținând cont de faptul că acesta are o vârstă fragedă, se căiește sincer de cele comise, instanța de judecată conchide că suspendarea executării pedepsei cu închisoarea și acordarea posibilității acestuia, ca în termenul de probă, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, va oferi o mai bună protecție intereselor societății decât izolarea vinovatului de societate.

Această convingere este fundamentată pe circumstanțele cum s-a produs infracțiunea și de persoana celui vinovat, care anterior nu a fost condamnată. Prin urmare, modalitatea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, este în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control ce vine să prevină antrenarea sa viitoare în activități de același gen.

Din aceste considerente instanța de judecată apreciază că executarea pedepsei stabilite inculpatului ***** nu este rațională, motiv pentru care, potrivit prevederilor art. art.89 alin.(2) lit.a) și 90 alin.(1) Cod penal al RM, consideră necesar de a dispune suspendarea executării pedepsei cu închisoarea, stabilite în prezenta sentință, pe o perioadă de probă de 3 (trei) ani, cu liberarea ulterioară de pedeapsă a vinovatului *****,

cu condiția că acesta în termenul de probă nu va săvârși alte infracțiuni și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Instanța de judecată, potrivit prevederilor art.90 alin.(9)-(11) Cod penal, informează condamnatul că în cazul în care el, în decursul perioadei de probațiune sau, după caz, termenului de probă, încalcă în mod sistematic obligațiile stabilite sau, până la expirarea perioadei de probațiune sau, după caz, termenului de probă, nu a executat cu rea-voință obligația de a repara dauna cauzată instanța de judecată, la propunerea organului care exercită controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei, poate pronunța o încheiere cu privire la anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și la trimiterea condamnatului pentru a executa, deplin sau parțial, dar nu mai puțin de 1/3 din pedeapsa stabilită prin hotărârea instanței de judecată.

La fel, în cazul în care el în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă va comite o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi va stabili o pedeapsă în condițiile art.85 Cod Penal al RM.

În egală măsură în cazul în care condamnatul va săvârși în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată.

Pe de altă parte instanța nu poate reține solicitarea reprezentantului inculpatului Matei Vasile, avocatului Mihail Zero, privind aplicarea față de inculpat a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, or la în cadrul examinării prezentei cauzei penale inculpatul nici nu s-a expus în privința acordului în vederea stabilirii acestei pedepse.

În conformitate cu art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Dat fiind faptul că instanța i-a stabilit inculpatului ***** prin prisma art. 84 Cod penal, pedeapsa definitivă sub forma de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art. 90 din Codul penal a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, urmare consideră necesar de a înlocui măsura preventivă „arestarea preventivă” aplicată în privința inculpatului ***** , cu obligarea de a nu părăsi țara, până la intrarea sentinței în vigoare, eliberându-l imediat de sub strajă din sala de judecată, iar după definitivarea sentinței de abrogat.

În conformitate cu art. 195 alin. (2) Cod de procedură penală, măsura preventivă se revocă de către organul care a dispus-o în cazul în care au dispărut temeiurile pentru aplicarea acesteia.

La caz instanța relevă că, potrivit încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17 iulie 2019, în privința inculpatului ***** a fost prelungită măsura preventivă „arestarea preventivă” pe un termen de 30 (treizeci) de zile, cu calcularea termenului începând cu 18 iulie 2019, ora 13:10 min și până la data de 17 august 2019, ora 13:10

min, cu deținerea acestuia în Penitenciarul de detenție provizorie nr. 13 din mun. Chișinău.

Prin urmare, instanța de judecată consideră că au dispărut temeiurile pentru a menține măsura preventivă „arestarea preventivă”, în privința inculpatului *****, or potrivit art. 25 al Constituției Republicii Moldova, art. 5 al Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO) și art.9 parag. 1-5 al Pactului Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, cât și ale prevederilor art.11 alin.(1) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, libertatea individuală și siguranța persoanei sunt inviolabile.

Instanța remarcă că în cazul anulării perioadei de probațiune, în termenul pedepsei se va include termenul reținerii și arestării inculpatului ***** de la 18 februarie 2019, ora 13:10 min. până la 01 august 2019 ora 12:10 min.

Instanța reține că potrivit art. 397 pct. 3) și 5) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă 3) hotărârea cu privire la corpurile delictelor.

La caz, purtătorul material de informații cu numărul de identificare DGAO a CNA 1105/19 pe care au fost transcrise convorbirile telefonice interceptate și înregistrate, apreciate drept pertinente pentru cauza penală 2019970024; înregistrările foto/video ridicate de la BC „Moldindcombank” SA înscrise pe un CD-R de model „BARGES”; informația extrasă de pe saitului web contul, înscrise pe un CD-R de model „BARGES”; bon de plată nr 21 din 25 ianuarie 2019; bon de suplinire a cardului din 25 ianuarie 2019; rulajul bancar din 13 februarie 2019; copiile autetificate ale dosarului cu referire la deschiderea cardului; card bancar nr. *****, urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării acesteia.

Totodată, instanța de judecată reține că acuzatorul de stat a solicitat încasarea de la ***** în beneficiul bugetului de stat a cheltuielilor judiciare pentru instrumentarea cauzei penale 2019970024, compuse din 2 zile lucrătoare a procurorului 996 lei ziua, ce egal cu 1992 lei, 3 ore a procurorului 124 lei ora – 372 lei, 3 zile lucrătoare consultantului – 170 lei ziua, ce egal cu 510 lei, 200 euro (3860 lei) transmiși sub controlul Centrului Național Anticorupție, iar în total 6734 lei.

În conformitate cu prevederile art. 227 alin. (1) - (3) Cod procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. (2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictelor; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Potrivit prevederilor art. 229 alin. (1) și (2) Cod procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. (2) Instanța de

judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Reieșind de normele sus citate, instanța consideră necesar de a încasa de la ***** cheltuielile de judecată în sumă 200 euro (3860 lei) transmiși sub controlul Centrului Național Anticorupție, în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Referitor la cheltuielile compuse din salariul procurorului și a consultantului instanța de judecată le consideră neîntemeiate, din următoarele considerente.

Potrivit art. 128 alin. (1) Codul muncii, salariul reprezintă orice recompensă sau câștig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată.

Respectiv, salariații Procuraturii prestează munca conform contractului individual de muncă, pentru munca prestată aceștea primesc salariul la locul de bază și atîta timp, cît inculpatul ***** nu are calitate de angajator, el nu poate fi obligat să achite salariul unei persoane cu care nu are încheiat contract de muncă.

Astfel, sunt nejustificate pretențiile acuzatorului de stat privind includerea salariului în sintagma de „cheltuieli pentru instrumentarea cauzei”, or, pretențiile cu privire la recuperarea cheltuielilor de salarizare sunt reglementate de Codul muncii.

În temeiul celor expuse supra, examinând sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei penale, în conformitate cu art. art. 341, 384, 385, 389, 392-395, 397 Cod Procedură Penală RM, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e :

*****, născut la ***** , se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art. 27, 190 alin. (1) din Codul penal al RM (legată de tentativa de dobândire ilicită a bunurilor cet. *****) și în baza acestei norme, i se aplică pedeapsă sub formă de închisoare pe un termende 1 (unu) an și 6 luni.

***** , născut la ***** , se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art. 27, 190 alin. (1) din Codul penal al RM (legată de tentativa de dobândire ilicită a bunurilor cet. Cheptenari Natalia) și în baza acestei norme, i se aplică pedeapsă sub formă de închisoare pe un termende 1 (unu) an și 6 luni.

***** , născut la ***** , se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art. 27, 190 alin. (1) din Codul penal al RM (legată de tentativa de dobândire ilicită a bunurilor cet. Artin Dina) și în baza acestei norme, i se aplică pedeapsă sub formă de închisoare pe un termende 1 (unu) an.

Conform art.84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili inculpatului ***** o pedeapsă definitivă sub

formă de închisoare pe un termen de 3 (ani) ani, cu ispășirea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal al RM, pedeapsa stabilită lui ***** prin prezenta sentință se suspendă condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani și nu va fi executată dacă condamnatul în termenul de probă nu va comite noi infracțiuni și prin purtarea exemplară și muncă cinstită va confirma încrederea acordată, totodată obligându-l pe ***** să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Termenul de probă urmează a fi calculat de la data pronunțării sentinței.

În cazul anulării perioadei de probațiune, în termenul pedepsei se va include termenul reținerii și arestării inculpatului ***** de la de la 18 februarie 2019, ora 13:10 min. până la 01 august 2019 ora 12:10 min.

Măsura preventivă – arestarea preventivă, aplicată în privința inculpatului *****, prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 20 februarie 2019 și prelungită prin ultima încheiere a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 17 iulie 2019, se înlocuiește, cu măsura preventivă - obligarea de nepărăsire a țării, până la rămânerea definitivă a sentinței, cu eliberarea acestuia din sala de judecată.

Se încasează din contul lui ***** în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă 200 euro (3860 lei) transmiși sub controlul Centrului Național Anticorupție, în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Corpurile delictelor: purtătorul material de informații cu numărul de identificare DGAO a CNA 1105/19 pe care au fost transcrise convorbirile telefonice interceptate și înregistrate, apreciate drept pertinente pentru cauza penală 2019970024; înregistrările foto/video ridicate de la BC „Moldindcombank” SA înscrise pe un CD-R de model „BARGES”; informația extrasă de pe sitului web contul, înscrise pe un CD-R de model „BARGES”; bon de plată nr 21 din 25 ianuarie 2019; bon de suplinire a cardului din 25 ianuarie 2019; rulajul bancar din 13 februarie 2019; copiile autetificate ale dosarului cu referire la deschiderea cardului; card bancar nr. ***** - de lăsat la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării acesteia.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

Sentința integrală pronunțată public la 01 august 2019.

Președintele ședinței,
Judecătorul
Ionașcu

Olga

